

det maaffee ogsaa vilde være rigtigt ved § 29 udtrykkelig at sige, at disse Instructioner skulle kundgjøres paa den Maade, hvorpaa i Almindelighed Love og Anordninger blive kundgjorte; thi Et er Bestemmelser, som kun gives for Soldpersonalet til Efterlevelse — ved dem behøves ikke en saadan officiel Kundgjørelsesmaade — et Andet Bestemmelser, der som de i § 25 omhandlede kunne medføre Strafsansvar for Borgerne i Almindelighed. Hvor der er Tale om Bestemmelser, som Borgerne skulle efterleve under Strafsansvar — og det er en Straf, der indeholdes i § 25, thi Udcastet har vel tilsyneladende villet gjøre en Forskiel mellem Straf og Bøder, men det holder ikke Stik —, maae Bestemmelserne have den almindelige officielle Kundgjørelse.

Jeg har glemt at omtale det Forslag, som er stillet af det 10de kongevalgte Medlem (Ussing). Jeg kan for mit Vedkommende ikke stemme for dette Forslag. Det forekommer mig, at det cæredo 11te kongevalgte Medlem (Rebe) meget rigtigt fremhævede en Modgrund, som er tilstrækkeligt afgjørende, og det er den, at, naar Domstolene ikke maatte afgjøre Andet, end netop det, om den af Overtoldbestyrelsen ikjendte Bøde skal erlægges, eller om der slet ikke skal erlægges nogen Bøde, saa bliver Sagen piint ind i en tvungen og unaturlig Tilstand, der kan virke uheldigt. Det cæredo 11te kongevalgte Medlem fremhævede fuldkommen rigtigt, at den Beslutning, som Overtoldbestyrelsen har taget, kan have været rigtig i det Moment, da den tog den, men at der senere kan være fremkommet Oplysninger, som just ikke uden videre føre til Frisindelse, men som dog kunde begrunde et noget andet Resultat. Hvorfor skal saa hele det Spørgsmaal, der forelægges Domstolen, være det: enten just denne Bøde, eller ogsaa Frisindelse? Hvorfor skal der ikke kunne finde en Afgjørelse Sted i Henhold til de Omstændigheder, som ligge for i det Dieblit, da den endelige Afgjørelse ved Domstolen skal træffes? Jeg maa saameget mere fremhæve dette, som den Tvang, der undertiden paalægges Domstolene i meget lignende Tilfælde, hvor man kun har at afgjøre, om Paagældende skal frisindes, eller om en vis lovbestemt Straf skal anvendes

paa ham, kan være i høieste Grad piintlig. Man er nødt til at adlyde Loven, men det er piintligt kun at have Valget mellem en ubetinget Tiltrædelse af en vis Paastand eller Frisindelse, og man bør da saameget mindre føie et nyt Tilfælde til, hvor man vel i en vis Forstand overlader Sagen til Domstolenes Afgjørelse, men dog indsnører denne Afgjørelse uden nogensomhelst Nødvendighed inden visse Grændser.

Udførelsen: Jeg skal naturligtvis ikke gjentage de Bemærkninger, jeg tidligere har fremsat, men jeg maa dog ligeoverfor det sidste Foredrag gjøre opmærksom paa, at jeg ikke kan see nogensomhelst Betryggelse i den almindelige Sætning, at Noget skal være i Overeensstemmelse med den givne Lov, thi Meningen maa jo dog selvfølgelig være den, at dette Regulativ, disse Instructioner skulle kunne indeholde andre Ting, end hvad der allerede staaer i Loven, thi det behøver ikke at gjentages. Det kan ikke være Meningen, at Instructionerne blot skulle være Commentarer til høertligere Forstaaelse af Loven, thi Loven skal være saaledes skreven, at den kan forståes ved Hjælp af sig selv. Instructionerne maae altsaa handle om Gjenstande, der vel ere nævnte her, men dog indeholde Ting, som ikke staae her, f. Ex. hvorledes Anmeldelserne skulle fremkomme, hvorledes Forretningerne skulle fordeles o. s. v. Jeg har iøvrigt, som jeg før hittede, en meget stor Tvivl, om ikke Ordet „Ordensbøder“ i § 25 er valgt med beraad Hu, og om ikke de omtalte Instructioner skulle være Instructioner, ikke til Efterlevelse for Borgerne, men kun til Efterlevelse for de Betjente, hvem man betvoer disse Forholds Behandling. Det er i sin Orden, at den overordnede Bestyrelse giver Instructioner til de underordnede Embedsmænd, der ere ansvarlige for, at Forretningerne udføres ordentligt, ligesom det er selvfølgelig, at disse Instructioner maae være i Overeensstemmelse med Lovens Bestemmelser og kun indeholde nærmere Forholdsregler, som blive at følge af Embedsmændene. Ordene „Instructioner“ og „Ordensbøder“ gjøre det just tvivlsomt for mig, om Vedkommende have været sig klart bevidste, hvad de skrev. I den Betydning af Instruc-